

[Jens Peter Jensen.]

tænker på, hvad finansministeren i øvrigt har sagt under hele denne debat og ved anden behandling tør jeg nok sige, at frimodigheden hos regeringen er meget stor.

Bernhard Baunsgaard: Ministeren prøver i stedet for at indrømme, at han aldrig skulle have stillet de spørgsmål, at uddrage noget af debatten ved anden behandling, som han kunne have uddraget af debatten ved første behandling. Det, ministeren havde kunnet konstatere, var, at der på ethvert tidspunkt har været et solidt flertal for den fremgangsmåde, som ministeren ønskede at bruge ved fremsættelsen af sit lovforslag. Mit parti har klart sagt — ministeren konstaterede det selv ved første behandling — at vi ville være med til at gennemføre dette, fordi det samlet ville være en lettelse for erhvervslivet. Det ville flytte lettelserne over på det fornuftige, at man i højere grad anskaffede maskineri, der kunne fremme vort erhvervslivs konkurrenceevne over for udlandet og i fællesmarkedet, og det ville igen lette arbejdsmarkedssituationen. Dette havde ministeren på ethvert tidspunkt kunnet konstatere, hvis han havde haft lyst til det.

Det, ministeren burde kunne konstatere efter anden behandling her, var, at til trods for hans eget ønske, til trods for hans eget udsagn om, at det var regeringens ønske, var der 17 medlemmer af dette ting, der ikke ønskede det, og disse 17 medlemmer har gennemtvunget, at det store flertal i denne sal ikke kan få lov til at gennemføre den rimelige omordning for erhvervslivet. Det var, hvad ministeren kunne konstatere ved anden behandling, og intet af det ministeren nu prøver at konstruere.

Må jeg sige, at det er for mig ganske overordentlig talende, at ministeren, hvis min hukommelse ikke svigter mig — og ingen af de kontrolforanstaltninger, der kan tages, i form af henvendelse til folk, der har lyttet meget opmærksomt til debatten, tyder på, at hukommelsen svigter mig — har sagt, at der snydes, og der snydes groft med denne lov. „Der snydes, og der snydes groft“, var ministerens ord.

Ministeren blev spurgt før, om han påtænkte nogen foranstaltninger. Hvis ministeren fastholder sin påstand, bringer han sig i den situation, at han tvinger sig selv og

sit parti til at stå op og stemme for en forlængelse af en lov, hvorefter der snydes og der snydes groft. Hvis ministeren ikke står op og beklager, at han sagde noget sådant, hvordan i alverden skal vi så for fremtiden stole på en minister, der anbefaler videreførelse af en lov, hvorefter der snydes og der snydes groft?

Finansministeren (Grünbaum): Hvis min erindring ikke svigter mig, mener jeg ikke, at mit parti stemte for den adgang til at nedskrive på bindende kontrakt, som VKR-regeringen gennemførte. Jeg forstår derfor ikke rigtig det spørgsmål, hr. Bernhard Baunsgaard her stillede mig. Vi havde jo ophævet loven i 1967, men den blev desværre genindført af VKR-regeringen. Vi mente i 1967, at det var et rimeligt skridt på vejen mod en udbygning af kontrollen, at denne lov blev ophævet, men det mente VKR-regeringen ikke.

Allerede ved første behandling sagde de radikale ganske rigtigt, at det er en lov, der burde ophæves. Nu har jeg den glæde at kunne konstatere, at alle 3 borgerlige partier har erkendt, at det er en lov, der bør ophæves, men at der er nogle økonomiske problemer, nogle likviditetsproblemer, involveret i det. Det er jeg helt enig i, og derfor har vi ved et ændringsforslag fra mig, som er vedtaget ved anden behandling, udstrakt afviklingsperioden, og jeg har endda været villig til at gå helt op til 5 år, hvis de 3 partier så ville gå ind for forslaget. Det synes jeg er det afgørende.

Jeg vil da gerne svare på det spørgsmål, hr. Stetter stillede. Jeg må ærlig talt sige, at jeg glemte det, da jeg var oppe forrige gang.

Også her må jeg sige, at det er fantastisk. Vi behandler her en lovgivning, som vitteligt indeholder ganske betydelige muligheder for skatteomgælder. Disse muligheder er klart dokumenterede, ikke af mig, men af det materiale fra ligningsdirektoratet, som jeg, da vi havde anden behandling, citerede visse afsnit af. Det står uimodsagt, at der er disse store muligheder for at snyde. Men så forstår jeg ikke hr. Stetter.

Nu er det hr. Stetter, der siger, at det er hele erhvervslivet, der snyder. Jeg har nemlig ikke sagt det. Hr. Stetter går herop og siger, at det må dreje sig om alle de erhvervsdrivende, der benytter disse regler.